

BEATE 2017

Benchmarking af affaldssektoren

Deponering

Rapporten er udarbejdet af COWI,
Redskabet til indsamling af data
er stillet til rådighed af Energistyrelsen.

1	RESUME OG INTRODUKTION	3
2	AFFALDSMÆNGDER.....	7
3	ØKONOMI.....	10
4	MILJØ	22
5	OM BEATE	24

1 Resume og introduktion

Denne benchmarking omfatter økonomi og miljø på danske deponeringsanlæg for 2017. Benchmarkingen er baseret på en model, som var frivillig for årene 2008 og 2009. Fra 2010 er benchmarking ved lov blevet obligatorisk for alle landets forbrændingsanlæg. Derfor er basisåret for denne rapport år 2010. Data er indsamlet i foråret 2019.

Baggrunden for at indføre obligatorisk benchmarking var blandt andet at gøre økonomien i forbrændings- og deponeringsanlæggene mere gennemsigtig. Benchmarking skal således anvendes til at måle branchens økonomiske effektivitet samt miljø- og energieffektivitet, og kan anvendes til at synliggøre udviklingen i affaldssektorens kvalitet og effektivitet. Hermed er det et redskab, der kan medvirke til at sikre, at deponeringsanlæg gennemgår en løbende effektiviseringsproces.

Siden implementeringen af EU's deponeringsdirektiv i 2009 er der sket en stor reduktion i antallet af deponeringsanlæg i Danmark, da mange anlæg ikke ønskede, eller kunne, fortsætte driften efter de nye regler. Benchmarkingen omfatter 40 deponeringsanlæg. Fire af disse anlæg modtog i 2017 ikke affald til deponering.

Benchmarkingen omfatter således 40 deponeringsanlæg, der er godkendt til at modtage affald efter kravene i bekendtgørelsen om deponeringsanlæg. I benchmarkingen indgår ikke deponeringsanlæg for havbundsmaterialer. Af de 40 anlæg, som indgår i benchmarkingen, er 37 offentligt ejede, og de resterende tre er privatejede.

Modsat tidligere år, bruges der i denne rapport faste priser. Dette betyder, at der er nogle afvigelser i forhold til benchmarkingen for 2016.

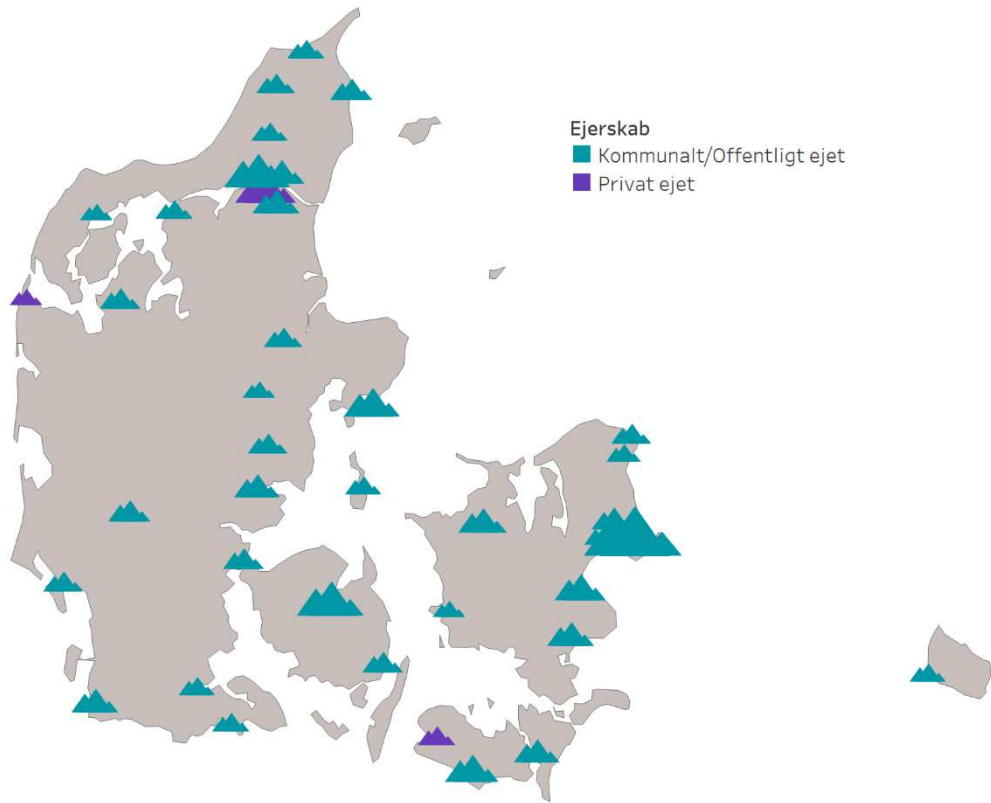
Den samlede mængde affald til deponering (eksklusiv jord) har udvist en faldende tendens i perioden 2010-2017, hvor den er faldet fra cirka 610.000 tons til cirka 460.000 tons. Inkluderes jord er billedet dog et andet, da de deponerede mængder i så fald er steget fra cirka 1,8 mio. ton til næsten 3,5 mio. ton. Denne stigning kan i nogen grad forklares med diverse større anlægsarbejder – fx Københavns Metro Cityring.

Deponiernes indtægter har i perioden 2010-2016 udvist en generelt stigende tendens, fra ca. 270 mio. kr. til 350 mio. kr. Dog er indtægten faldet det seneste år og lå i 2017 nogenlunde på niveau med 2010. Indtægterne dækker over varierende takster og mængder for forskellige affaldsfraktioner, hvor blandet affald er dyrest (omkring 400 kr/ton, eksklusive afgifter og sikkerhedsstillelse) og ren jord billigst (under 50 kr/ton, eksklusive afgifter og sikkerhedsstillelse). I 2010 blev jord, der var affald, behandlet som en samlet fraktion med én deponeringstakst. Som det fremgår, er der stor spredning på taksten for ren og forurenede jord i dag, hvorfor man bør være varsom med at sammenligne disse fraktioner med fraktionen jord i 2010.

Sikkerhedsstillelsen varierer i 2017 fra 3 kr. pr. ton til 513 kr. pr. ton med et vægtet gennemsnit på cirka 14 kr. pr. ton. Fyldehøjden har stor betydning for sikkerhedsstillelsen og varierer fra 3 op til 30 meter.

Mængden af opsamlet gas faldt markant fra 2010 til 2013 – fra cirka 9.000.000 m³ i 2010 til cirka 2.000.000 m³ i 2013, hvor den siden har ligget stabilt.

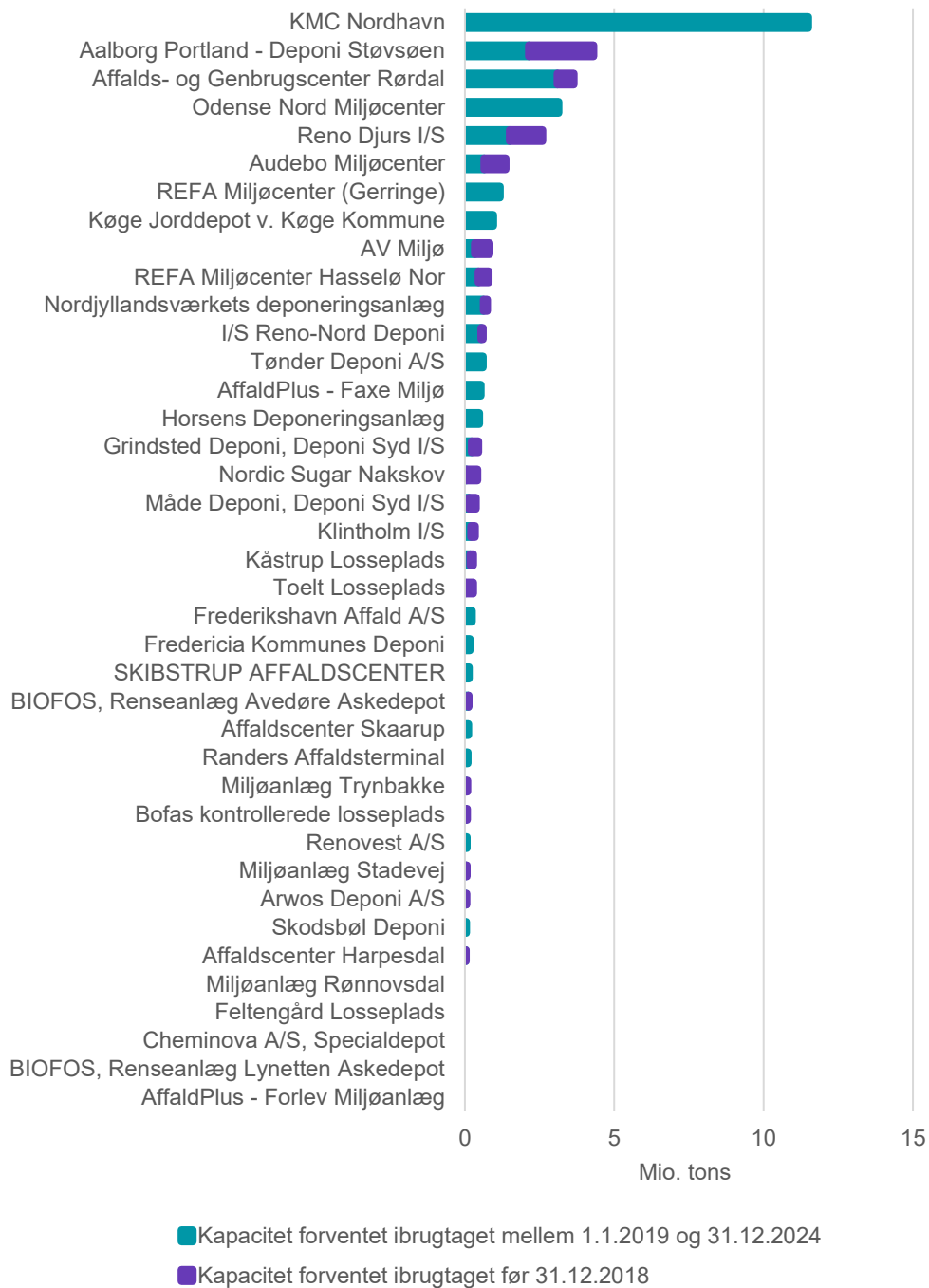
Figur 1 Kort over deponeringsanlæg i BEATE



Note: Anlæggene er skaleret efter deponeringskapacitet.

Figur 2 viser deponeringsanlæggenes kapacitet som forventes ibrugtaget frem til udgangen af henholdsvis 2018 og 2024. Det ses af figuren, at anlæggenes kapacitet varierer fra få tusinde ton til over 11 mio. ton. Den reelle kapacitet varierer fra det, som figuren viser.¹

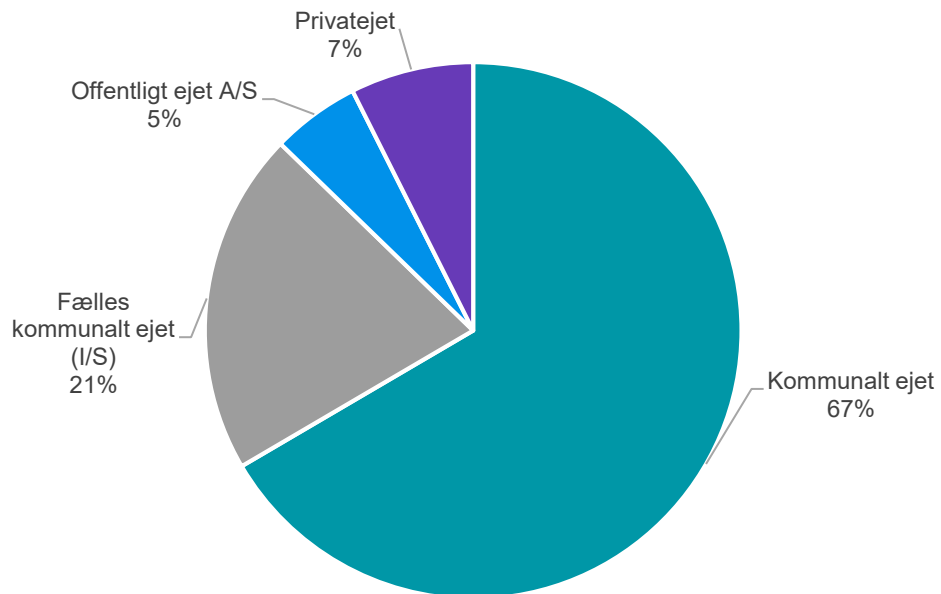
Figur 2 Deponeringskapacitet i mio. ton



¹ Der kan være kapacitet, som ikke forventes godkendt eller ibrugtaget inden for den undersøgte periode, eller kapacitet, der forventes godkendt, men som endnu ikke er kapacitetsberegnet.

Figur 3 nedenfor viser anlæggenes ejerskab, vægtet i forhold til deponeringskapacitet. Cirka 88 pct. af anlæggende er kommunalt eller fælleskommunalt ejede.

Figur 3 Ejerskabsforhold over deponi vægtet efter deponeringskapacitet, 2017

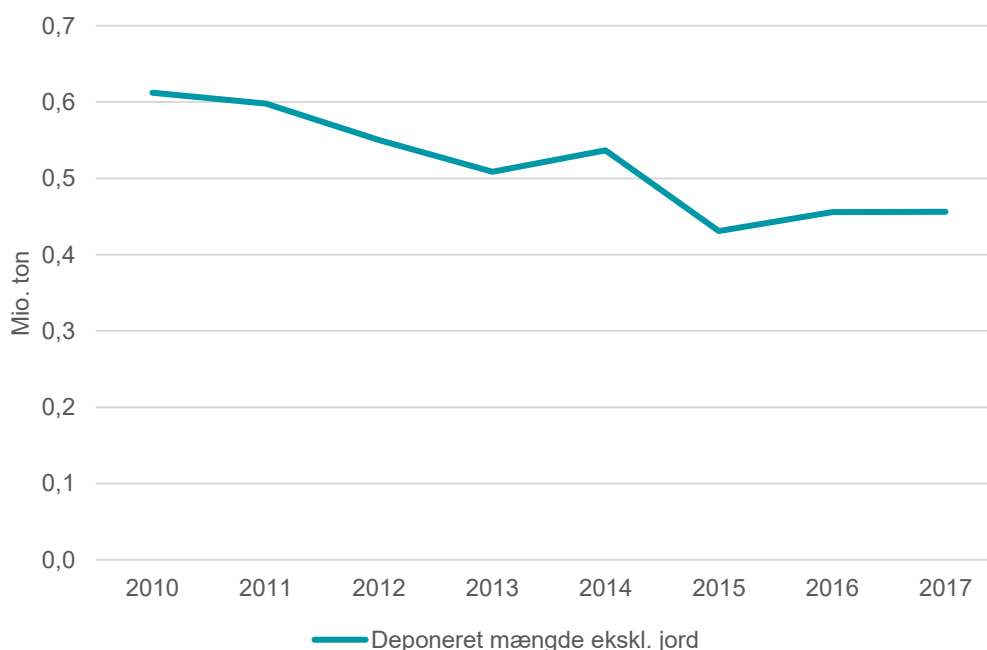


2 Affaldsmængder

Deponeringsanlæg kan modtage affald i fire affaldsklasser: Blandet affald, inert affald, mineralsk affald og farligt affald. Hvilke klasser og affaldsfraktioner, der kan modtages på det enkelte anlæg, fremgår af anlæggets miljøgodkendelse. Kun få anlæg har faciliteter til at deponere alle affaldsfraktioner, ligesom der er betydelig variation i, hvor store mængder affald anlæggene modtager i de forskellige klasser.

Det fremgår af Figur 4, at affaldsmængderne til deponering (ekskl. jord) siden 2010 er faldet fra ca. 610.000 ton til ca. 460.000 ton i 2017. Dog er den deponerede mængde steget en smule i de forgangne år. Den deponerede mængde affald (ekskl. jord) udgjorde i følge Miljøstyrelsens affaldsstatistik ca. 3 pct. af den samlede affaldsmængde i 2017 (ekskl. jord).²

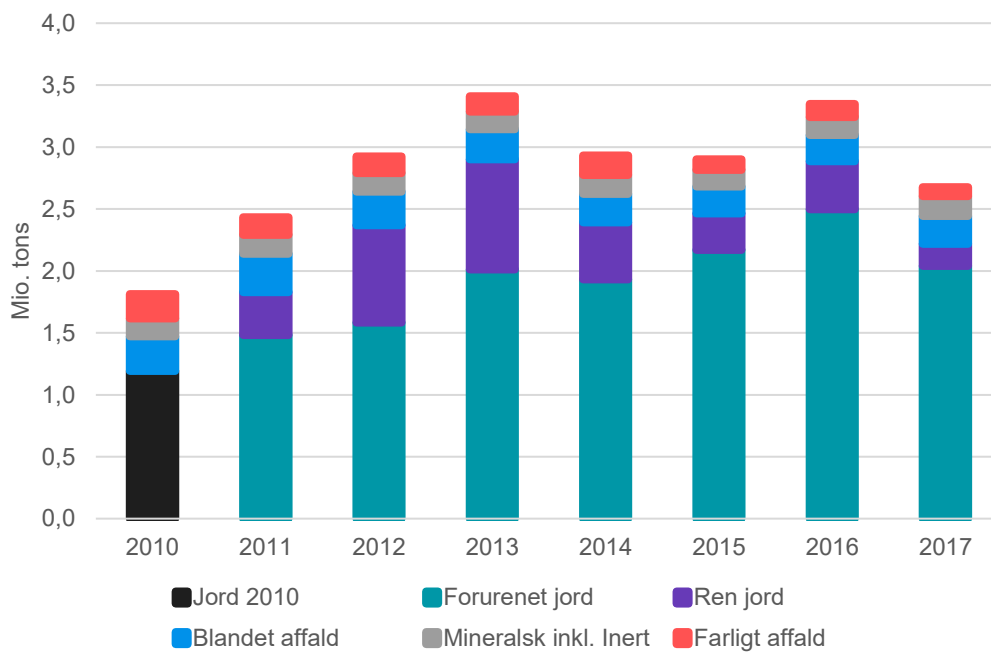
Figur 4 Mængde deponeret affald ekskl. jord, mio. ton



² Jf. Affaldsstatistik 2017, Miljøstyrelsen. Der kan være forskelle mellem den primære danske affaldsproduktion (ekskl. jord) gående til deponering (som bliver indberettet til Affaldsdatasystemet og indgår i affaldsstatistikken), og den reelt modtagne affaldsmængde til deponering på de danske deponeringsanlæg (som anlæggene har indberettet til BEATE). Forskellen skyldes især, at affaldsmængden til deponering modtaget på de danske deponeringsanlæg indeholder affaldsmængder, som via sorteringsprocesser, videredistribueres til anden behandling.

Figur 5 viser, at den samlede mængde affald til deponering alligevel er højere i 2017 i forhold til 2010. Dette skyldes at mængderne af jord er større i 2017 end i 2010, dog faldende i forhold til 2016. Dette kan bl.a. tilskrives udbygningen af Københavns Metro Cityring.

Figur 5 Affaldsfraktioner inkl. jord



Note 1: Til og med 2010 blev forurennet jord og ren jord opgivet under ét. Herefter er der blevet differentieret mellem de to.

Note 2: Det skal bemærkes, at der er usikkerhed om mængderne for jord. En kortlægning af jordstrømme udgivet af Miljøstyrelsen kan læses her,

<https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2017/06/978-87-93614-09-3.pdf>.

Tabel 1 viser den overordnede fordeling af de endeligt deponerede affaldsmængder i 2017 (inkl. jordfraktioner) på anlæggene. Det har ikke været muligt at fordele jorden på de enkelte affaldsfraktioner, men den bliver typisk klassificeret som blandet eller mineralsk affald. Fordelingen kan variere betydeligt fra anlæg til anlæg.

Forurenede jord udgør ca. 76 pct. af den deponerede mængde, og ren jord udgør ca. 7 pct. af den deponerede mængde. En del af den rene jord bliver brugt som driftsmiddel til daglig afdækning samt slutfærdig og reetableringsformål på deponeringsanlæggene.

Omtrent 8 pct. af den deponerede mængde er blandet affald, der typisk stammer fra de kommunale genbrugspladser.

Mineralsk og inert affald udgør hhv. ca. 5 pct. og 1 pct. af den samlede deponerede mængde. Modsat tidligere rapporter vil mineralsk og inert affald blive behandlet separat i dele af rapporten. Inert og mineralsk affald stammer typisk fra restprodukter fra kulfyrede kraftværker samt bygge- og anlægsaktiviteter³.

Endelig udgjorde farligt affald ca. 3 pct. af den samlede deponerede mængde i 2017.

Tabel 1 Endeligt deponerede (modtagne) mængder affald i 2017 (ekskl. havbundsmateriale)

Affaldsklasse	Mængde	Andel
<i>Forurenede jord</i>	2.040	76 pct.
<i>Ren jord</i>	179	7 pct.
<i>Blandet affald</i>	225	8 pct.
<i>Mineralsk</i>	136	5 pct.
<i>Inert</i>	23	1 pct.
<i>Farligt affald</i>	72	3 pct.
Total	2.676	100 pct.

Note: Tallene er afrundede til hele 1.000 ton. Forurenede jord er som udgangspunkt kategoriseret som mineralsk eller blandet affald, men det afhænger af affaldets forureningsindhold samt de anlægsspecifikke grænseværdier og forureningsindhold. Asbestaffald er opgjort under mineralsk affald og blandet affald.

³ Havbundsmateriale er ligeledes kategoriseret som mineralsk affald, men indgår ikke i denne opgørelse. I stedet bliver havbundsmateriale deponeret på særskilte anlæg (spuleanlæg).

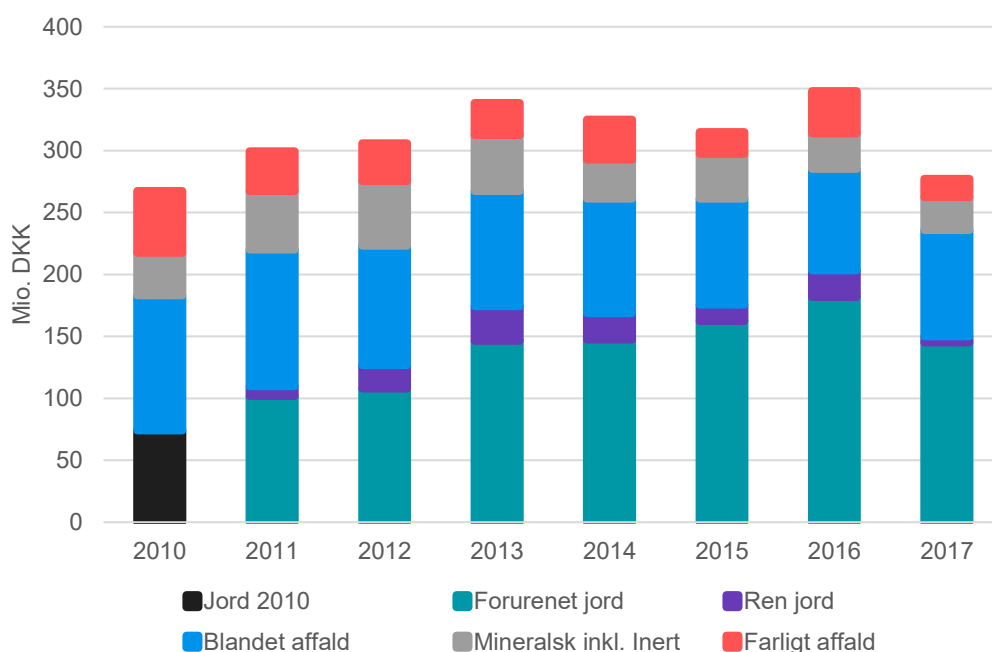
3 Økonomi

Det er ikke muligt inden for rammerne af denne rapport at kortlægge økonomien for de privatejede deponeringsanlæg, da de alene modtager eget affald og derfor ikke har separate økonomioplysninger for anlæggene.

De privatejede anlæg indgår derfor ikke i dette afsnit om anlæggenes økonomi, på nær i Figur 16 om fyldhøjde.

Figur 6 viser den totale takstindtægt på kommunale anlæg (ekskl. statslig affaldsafgift). I 2010 var affaldsfraktionen ren jord ikke taget med i benchmarkingen, og derfor fremgår takstindtægter for ren jord for 2010 ikke af figuren.

Figur 6 Total takstindtægt for deponeret affald på kommunale anlæg, ekskl. afgifter, 2010-2017 (uden sikkerhedsstillelse) (Faste priser.)

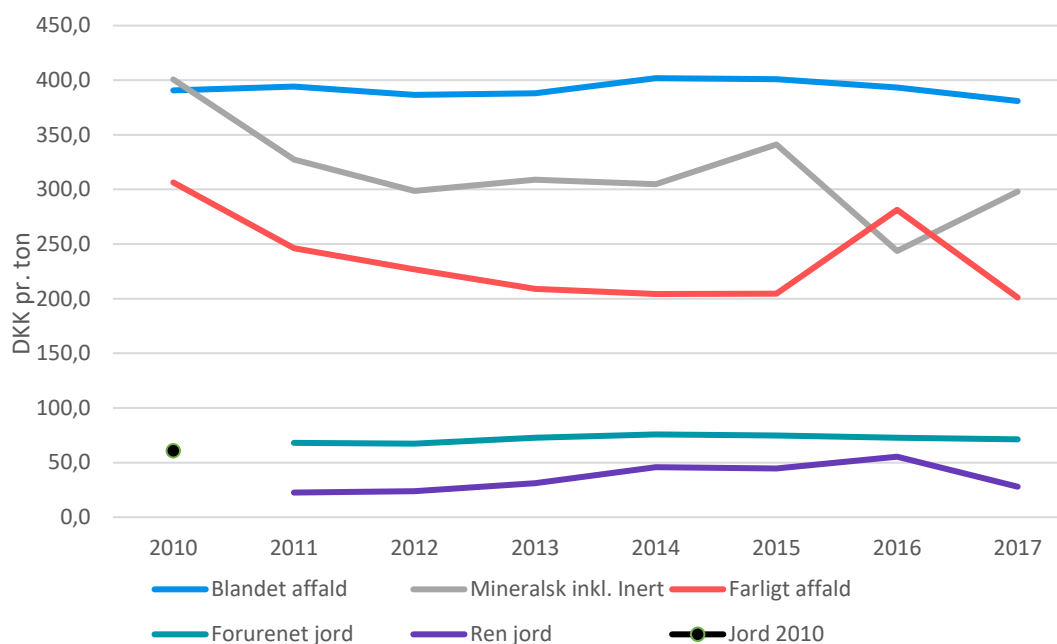


Note: Taksterne følger bruttoværditilvæksten (BVT-deflatoren) med basisår i 2017.

Figur 7 og Tabel 2 viser udviklingen i takst pr. ton for farligt affald og blandet affald for perioden 2010-2017. Den gennemsnitlige årlige takst for mineralsk, inkl. inert, affald er fra denne rapport beregnet med en ny metode. Dette betyder, at taksten ikke kan sammenlignes med tidligere rapporter.

Deponeringstaksten for farligt affald har ligget på et stabilt niveau i det meste af perioden, med en stigning i 2016.

Figur 7 Gennemsnitlig årlig takst pr. ton for forskellige affaldstyper, ekskl. afgifter, 2010-2017 (uden sikkerhedsstillelse) (Faste priser.)



Note 1: Tallene for mineralsk inkl. inert for perioden 2010 - 2016 afviger fra det, der fremgik af BEATE 2016-rapporten. Dette skyldes en anden beregningsmetode, hvor de to fraktioner vægtes lige.

Note 2: Taksterne følger bruttoværditilvæksten (BVT-deflatoren) med basisår i 2017.

Note 3: Der er få anlæg, som modtager farligt affald, jf. Figur 12. Den gennemsnitlige takst er derfor følsom over for takstændringer på de individuelle anlæg eller nedlukning/åbning af anlæg, hvilket kan give kraftige udsving i enkelte år.

Tabel 2 Gennemsnitlig årlig takst pr. ton, ekskl. afgifter, 2010-2017 (uden sikkerhedsstillelse) (Faste priser.)

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Blandet affald	391	394	387	388	402	401	393	381
Mineralsk inkl. inert	401	327	299	309	305	341	244	298
Farligt	306	246	227	209	204	205	281	201
Forurennet jord	0	68	67	73	76	75	73	71
Ren jord	0	23	24	31	46	45	55	28
Jord	61	0	0	0	0	0	0	0

Note 1: Tallene for mineralsk inkl. inert for perioden 2010 - 2016 afviger fra det, der fremgik af

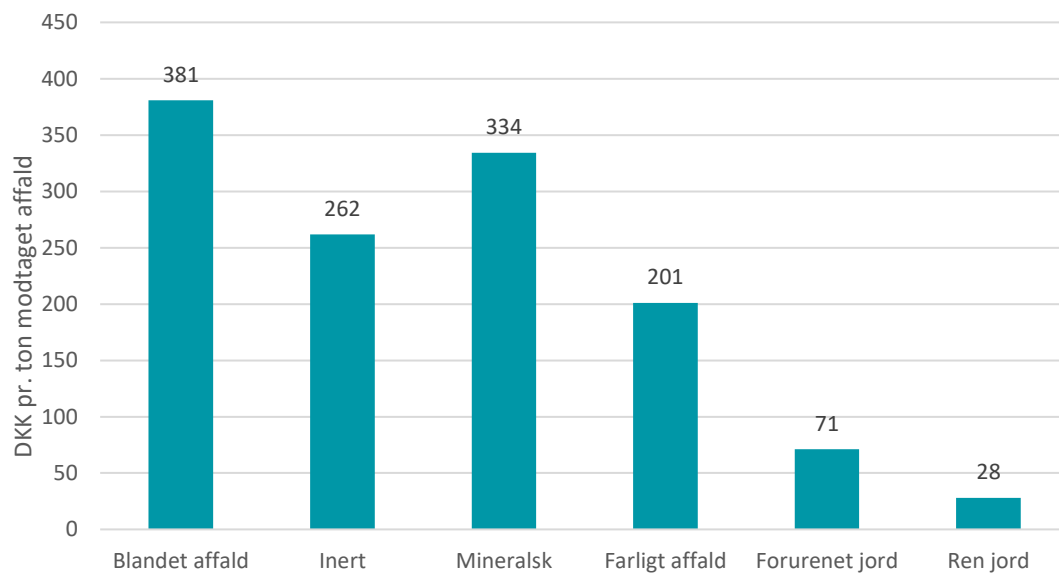
BEATE16-rapporten. Dette skyldes en anden beregningsmetode, hvor de to fraktioner vægtes lige.

Note 2: Taksterne følger bruttoværditilvæksten (BVT-deflatoren) med basisår i 2017.

Figur 8 nedenfor viser gennemsnitstakster pr. ton for de forskellige typer affald i 2017. Affaldstyperne inert og mineralsk er her opdelt på to separate fraktioner, modsat tidligere år. I Figur 13a og Figur 13b er de to typer ligeledes opdelt.

De privatejede anlæg samt askedeponierne BIOFOS, Renseanlæg Lynetten Askedepot og BIOFOS, Renseanlæg Avedøre Askedepot indgår ikke i Figur 8 til Figur 13.

Figur 8 Gennemsnitlige vægtede deponeringstakster pr. ton modtaget affald, ekskl. afgifter, 2017 (uden sikkerhedsstillelse)

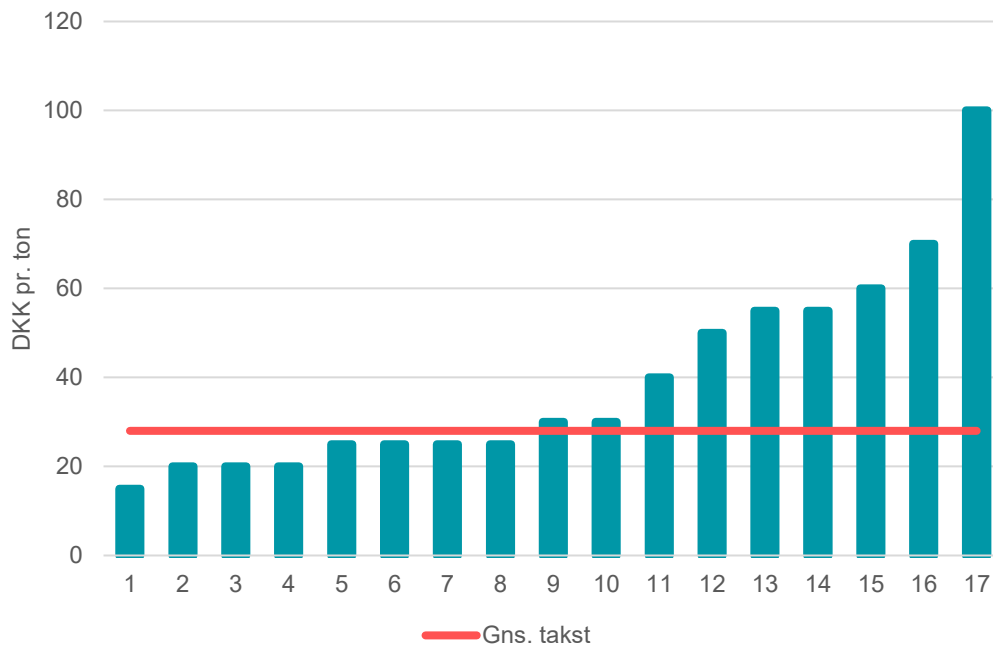


Note: Det skal bemærkes, at de to fraktioner, inert og mineralsk, er adskilt i denne figur, modsat foregående år.

Figur 9 til Figur 13 viser deponeringstaksterne for hvert anlæg for hhv. fraktionerne ren jord, forurenede jord, blandet affald, farligt affald samt mineralsk- og inert affald. Antallet af søjler illustrerer antallet af anlæg, der modtager den pågældende affaldstype.

I **Figur 9** ses det, at deponeringstaksterne for ren jord, ekskl. afgifter, varierer mellem 15 og 100 kr., med et vægtet gennemsnit på ca. 28 kr.

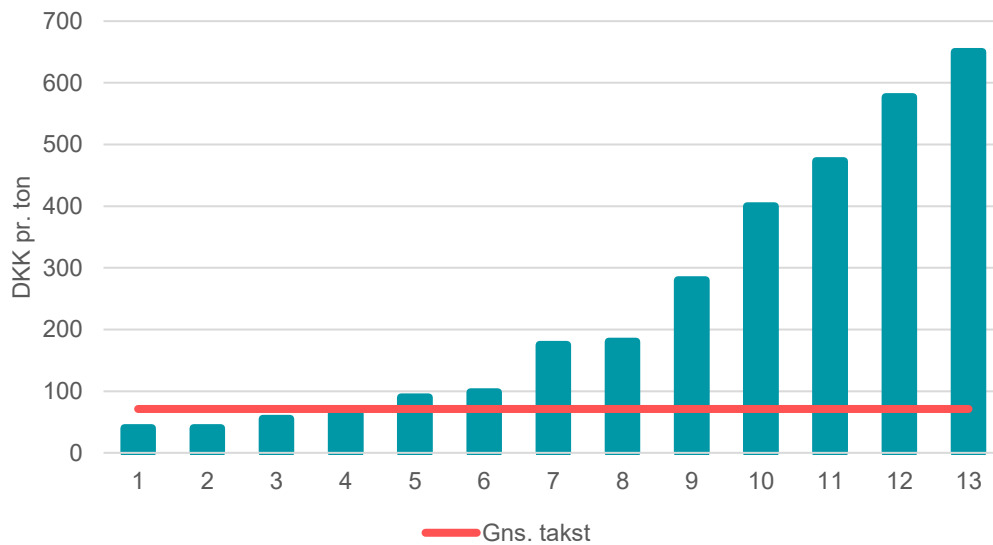
Figur 9 Deponeringstakster for ren jord, ekskl. afgifter, 2017 (uden sikkerhedsstillelse) (Den røde streg angiver det vægtede gennemsnit på ca. 28 kr.)



Note: For en række af de anlæg, der modtager små mængder ren jord, er taksten 0.

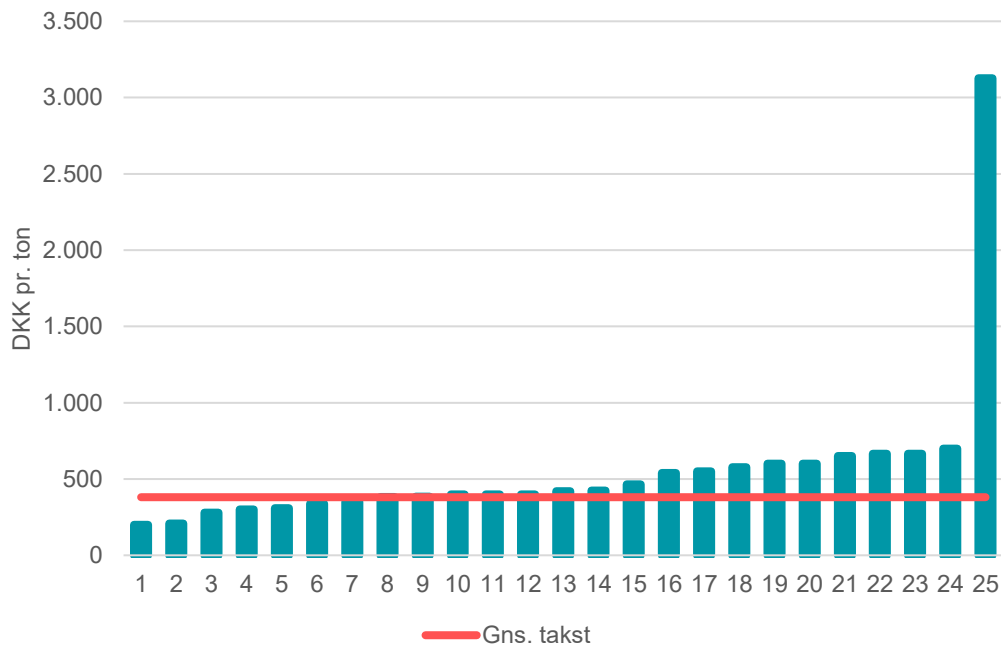
Figur 10 viser, at taksten for modtagelse af forurenede jord varierer mellem 40 og 650 kr. Det skyldes blandt andet, at der er to store specialdeponeringsanlæg, som udelukkende, eller næsten udelukkende, modtager forurenede jord og har lavere takster. De øvrige deponier registrerer det som blandet eller mineralisk affald, og de tager derfor en højere takst, som svarer til taksten på det affald, der i øvrigt bliver deponeret i cellen.

*Figur 10 Deponeringstakster for forurenede jord, ekskl. affaldsafgifter, 2017 (uden sikkerhedsstillelse)
(Den røde streg angiver det vægtede gennemsnit på ca. 71 kr.)*



Det er tydeligt at se af Figur 11, at et enkelt deponeringsanlæg har en væsentlig højere deponeringstakst for blandet affald end de øvrige anlæg. Det skyldes, at deponeringsanlægget årligt kun modtager få ton blandet affald, og at det ikke modtager andre fraktioner.

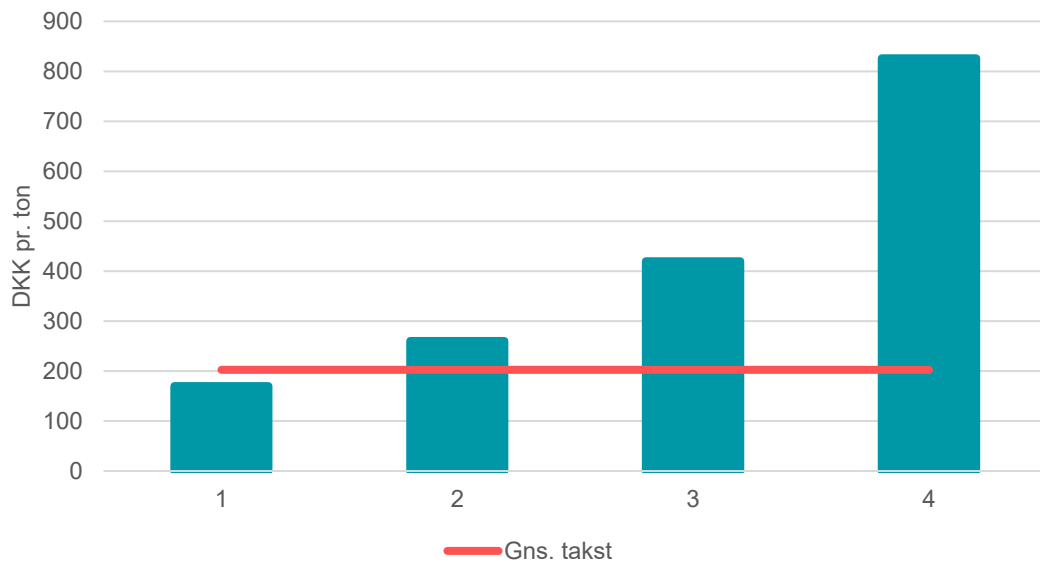
Figur 11 Deponeringstakster for blandet affald ekskl. affaldsafgifter, 2017 (uden sikkerhedsstillelse)
(Den røde streg angiver det vægtede gennemsnit på ca. 381 kr.)



Figur 12 viser, sammenholdt med Figur 11, at taksten er forholdsvis lav for at deponere farligt affald i forhold til taksten for at deponere blandet affald.

Sammenlignet med 2016, hvor seks deponeringsanlæg modtog farligt affald, modtog kun fire anlæg farligt affald i 2017.

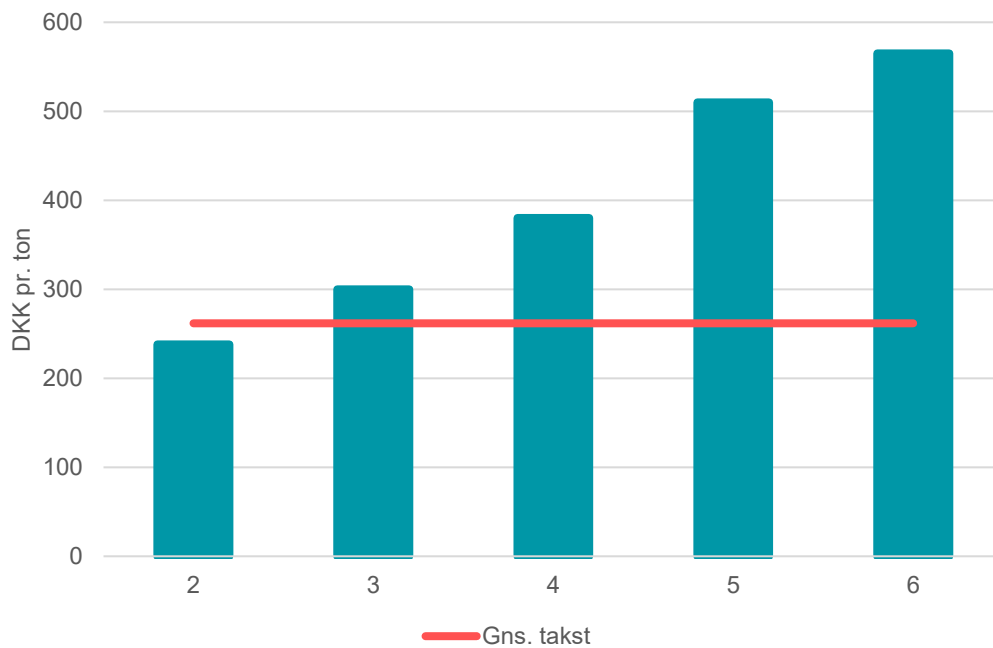
Figur 12 Deponeringstakster for farligt affald ekskl. affaldsafgifter, 2017 (uden sikkerhedsstillelse)
(Den røde streg angiver det vægtede gennemsnit på ca. 203 kr.)



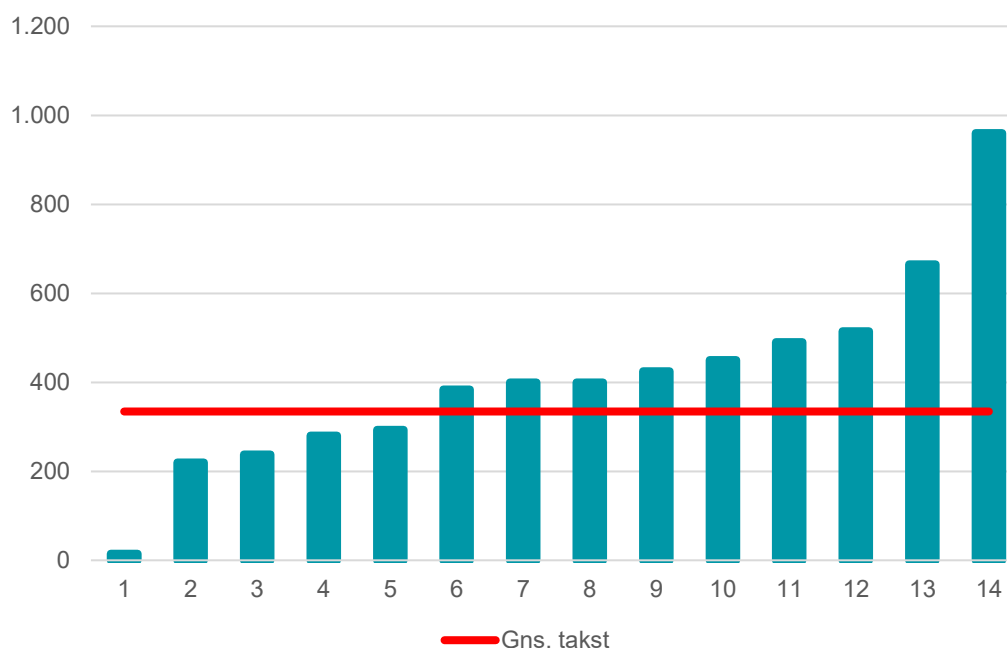
Figur 13a og Figur 13b viser deponeringstaksterne for hhv. inert og mineralisk affald. Fra 2017 er inert og mineralisk affald opdelt på to separate fraktioner for dele af BEATE-rapporten.

I 2017 modtog 5 anlæg inert affald og 14 anlæg modtog mineralisk affald.

Figur 13a Deponeringstakster for inert affald, ekskl. affaldsafgifter, 2017 (uden sikkerhedsstillelse)
(Den røde streg angiver det vægtede gennemsnit på ca. 262 kr.)



Figur 13b Deponeringstakster for mineralisk affald, ekskl. affaldsafgifter, 2017 (uden sikkerhedsstillelse) (Den røde streg angiver det vægtede gennemsnit på ca. 334 kr.)

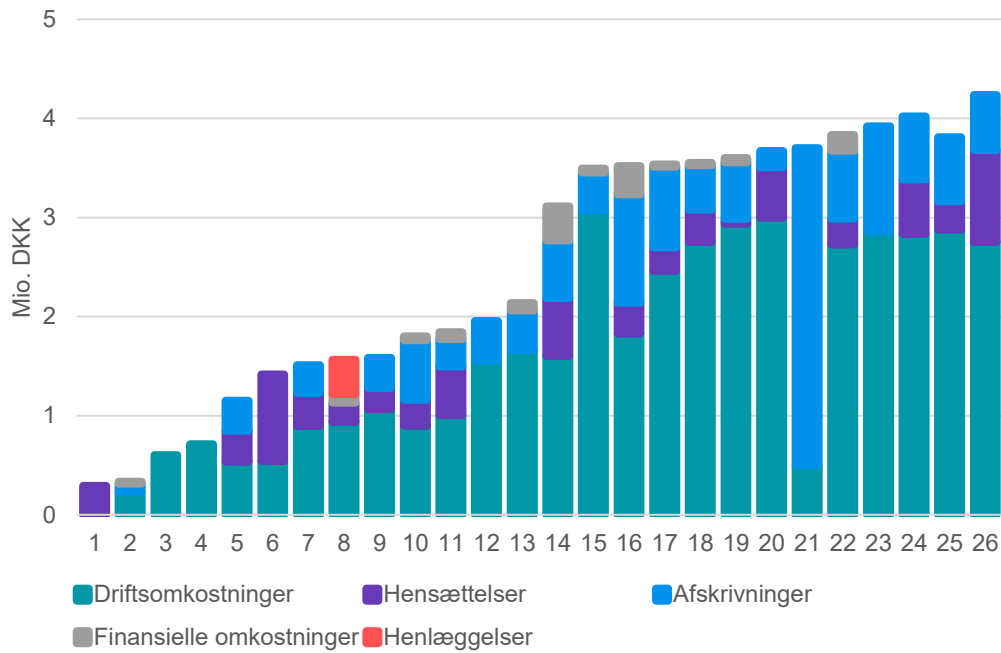


Figur 14a og 14b viser fordeling af anlæggenes omkostninger i kr. Figur 14a viser de samlede omkostninger under 6 millioner kr., mens Figur 14b viser for omkostninger over 6 millioner kr.

Da anlæggene har forskellig opbygning og alder er der variation i omkostningerne. En del af variationen kan også skyldes forskelle i spildevandsafgifter og særbidrag for de anlæg, der afleder perkolat til det kommunale rensningsanlæg. Af de samlede driftsomkostninger i 2017 udgør omkostningerne til håndtering af perkolat (og gas) i gennemsnit ca. 19 pct.

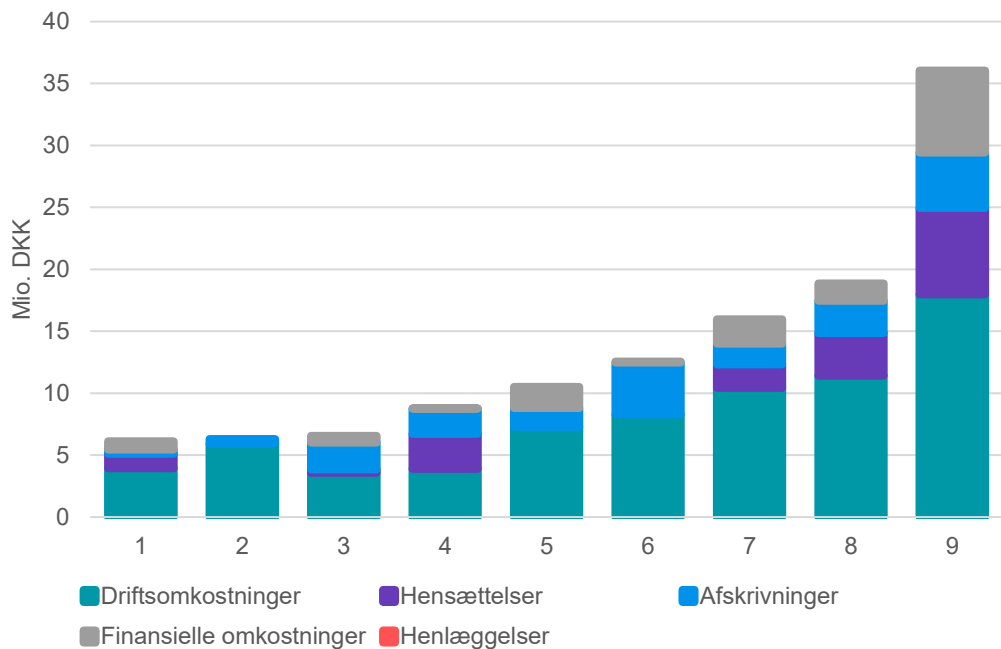
Enkelte af anlæggene har haft ekstraordinære omkostninger. Det er ikke muligt at identificere disse omkostninger yderligere, og de indgår derfor ikke i figurene. Dette gør, at omkostningerne ikke er helt sammenlignelige.

Figur 14a Fordeling af omkostninger på deponeringsanlæg, 2017 (Samlede omkostninger under 6 millioner kr.)



Note: Ekstraordinære omkostninger fremgår ikke af figuren.

Figur 14b Fordeling af omkostninger på deponeringsanlæg, 2017 (Samlede omkostninger over 6 millioner kr.)



Note: Ekstraordinære omkostninger fremgår ikke af figuren.

Sikkerhedsstillelse

Alle deponeringsanlæg, der modtager affald, skal under anlæggets driftsperiode opkræve et beløb via taksten til en sikkerhedsstillelse, som:

- i nedlukningsperioden omfatter slutafdækning og reetablering af arealet,
- i efterbehandlingsperioden omfatter bl.a. monitoring af perkolat, overfladevand og grundvand, perkolatbortskaffelse og diverse omkostninger.

Beløb til dækning af uforudsigelige omkostninger (forureningsskader som følge af brand, eksplosion, utæt membran m.v.) er ikke omfattet af sikkerhedsstillelsen.

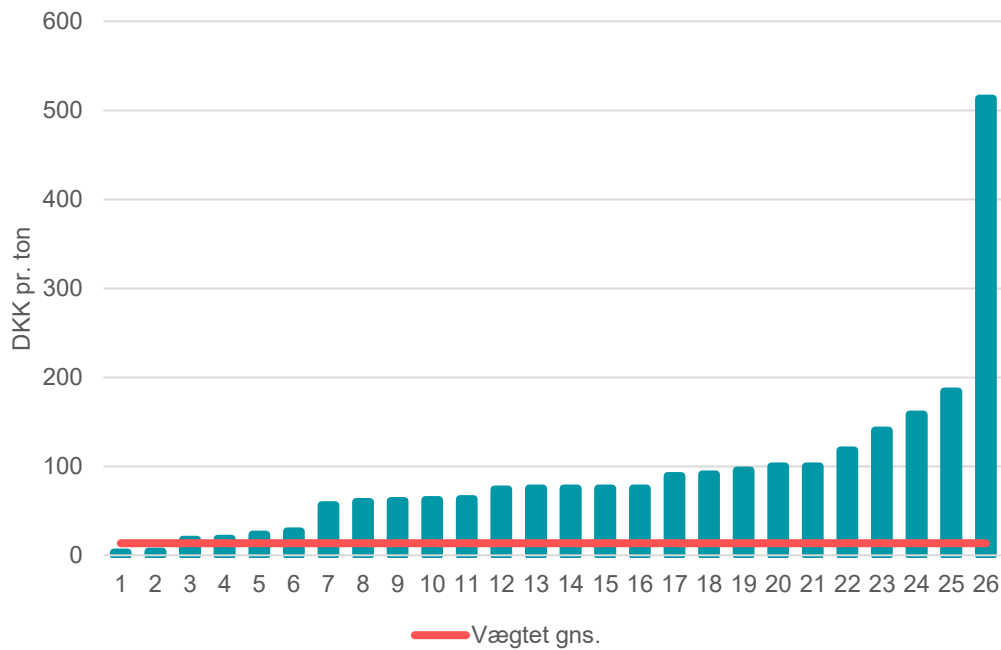
Størrelsen af omkostningerne ved at nedlukke og efterbehandle et deponeringsanlæg vil være betinget af forhold vedr. det deponerede affald og øvrige forhold på det konkrete anlæg. Således vil størrelsen af nedlukningsomkostningerne afhænge af blandt andet:

- Affaldsmængder
- Affaldsklasse og affaldets vægtfylde
- Deponeringsenhedernes fyldhøjde
- Mængden af perkolat
- Omfanget og arten af reetablering af arealet og efterbehandlingsperiodens varighed m.m.
- Anlægstekniske vilkår, som er indeholdt i miljøgodkendelsen af det enkelte deponeringsanlæg.

Nedlukningsomkostninger kan derfor variere meget fra anlæg til anlæg, som følge heraf indgår de ikke i opgørelserne af deponeringstaksterne.

Figur 15 viser, at sikkerhedsstillelsen i 2017 varierer fra 3 kr. pr. ton til 513 kr. pr. ton med et vægtet gennemsnit på ca. 14 kr. pr. ton. Specialdepoter, der alene modtager forurenede jord, har den laveste sikkerhedsstillelse.

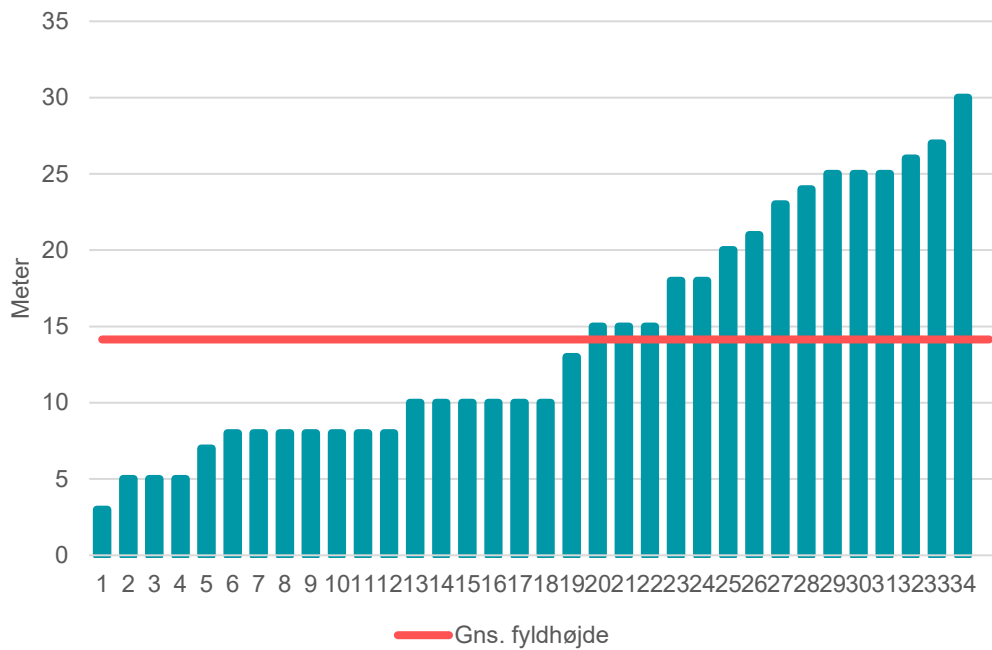
Figur 15 Sikkerhedsstillelse, kr. pr. ton, vægtet for alt affald, ekskl. ren jord, 2017 (Den røde streg angiver det vægtede gennemsnit på ca. 14 kr.)



Fyldhøjder

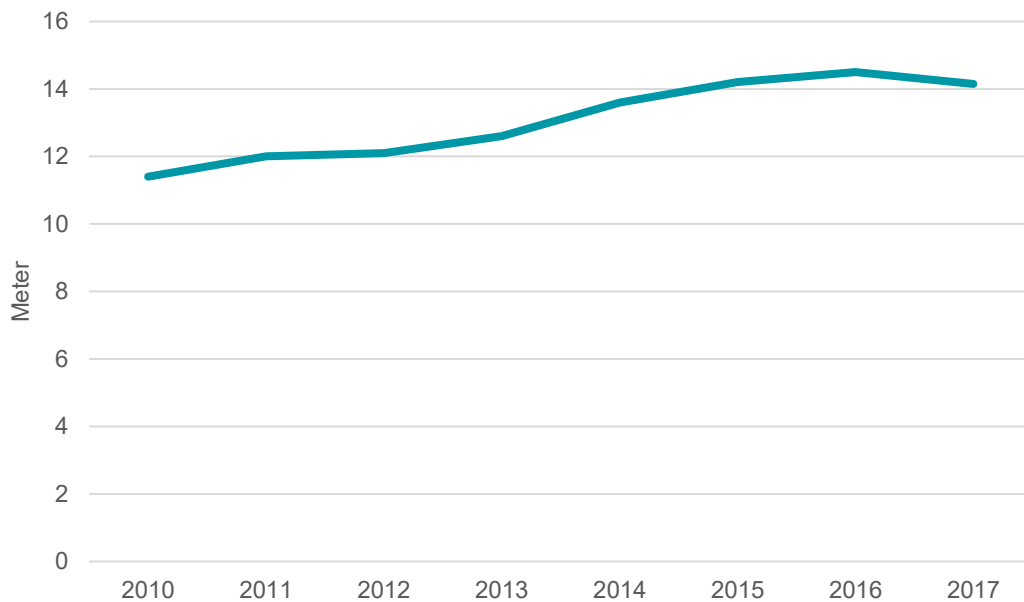
Både mængder og anlæggenes samlede kapacitet har stor betydning for økonomien. Sidstnævnte afhænger i høj grad af den godkendte fyldhøjde. Fyldhøjden angiver højden af affaldet, for alle typer affald. Figur 16 viser fyldhøjden på anlæggene uanset affaldstype. Den gennemsnitlige fyldhøjde på de pågældende anlæg varierer fra 3 meter og op til 30 meter.

Figur 16 Gennemsnitlig fyldhøjde på anlæggene i meter, 2017 (Den røde streg angiver det vægtede gennemsnit på 14,1 m.)



Figur 17 viser udviklingen i den vægtede gennemsnitlige vægtede fyldhøjde uanset affaldstype på anlæggene.

Figur 17 Udvikling i gennemsnitlig fyldehøjde på anlæggene i meter, 2010 - 2017



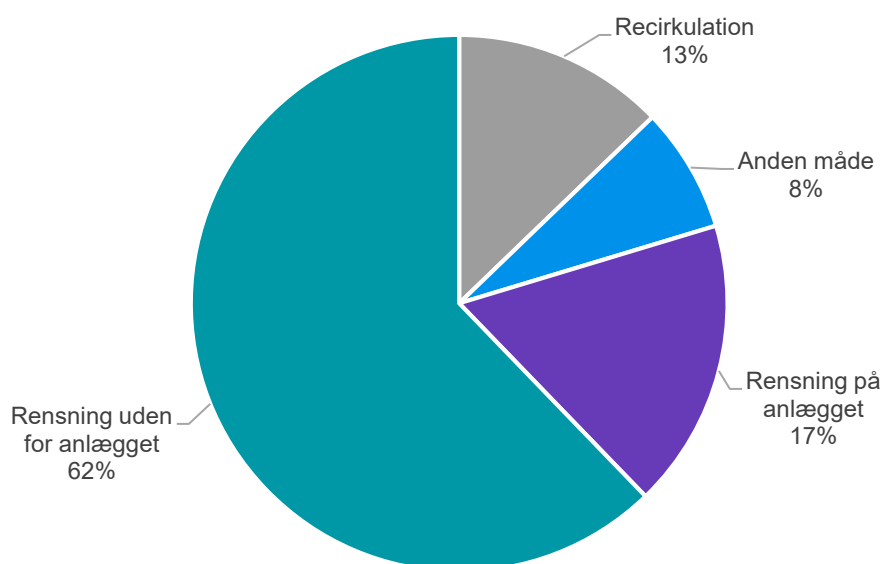
4 Miljø

Perkolat

Miljøkravene til deponering handler først og fremmest om at beskytte drikke-/grundvandsressourcer samt kvaliteten af overfladevandet. Derfor opsamles al nedbør, som har givet anledning til perkolatdannelse (forurenat vand), og det bliver sendt til behandling på et rensningsanlæg. Endvidere udføres et passende antal boringer, hvorfra der udtages grundvandsprøver til kemisk analyse, med henblik på at afdække hvorvidt perkolat finder vej fra deponiet til grundvandet. Overvågningen fortsætter efter ophør af deponering i efterbehandlingsperioden, som i udgangspunktet er 30 år. Herefter vil deponeringsanlægget overgå til en passiv tilstand, der betyder, at de miljøbeskyttende foranstaltninger ikke længere drives aktivt.

Figur 18 viser, hvordan anlæggene håndterer perkolatet, og at ca. 62 pct. af perkolatet håndteres uden for deponeringsanlægget.

Figur 18 Anlæggenes håndtering af perkolat vægtet efter mængder deponeret affald, alle anlæg



Gas

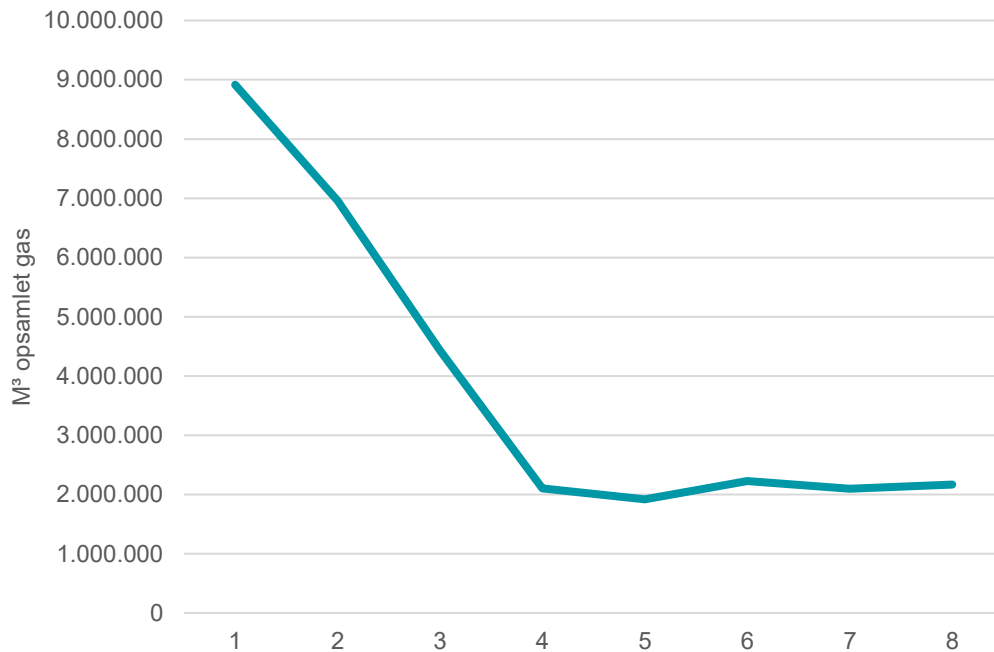
Ved nedbrydning af deponeret organisk affald under anaerobe forhold dannes der metan, der er en kraftig drivhusgas. Danmark indførte den 1. januar 1997 i praksis et forbud mod at deponere forbrændingsegnet affald, herunder organisk affald. Derfor bliver der i dag deponeret yderst begrænsede mængder organisk affald på deponeringsanlæggene i Danmark. På gamle deponeringsanlæg produceres der fortsat metan, som i nogle tilfælde opsamles og udnyttes til produktion af el og/eller varme eller affakles (brændes af).

Figur 19 viser, hvor meget gas der er blevet indvundet på deponeringsanlæggene i perioden fra 2010 til 2017. I 2017 blev der indvundet ca. 2,2 mio. m³ gas. Der indvindes gas på 8 aktive anlæg, som alle udnytter gassen til energiproduktion. I

flere tilfælde indvindes gassen kun på dele af anlæggene. Siden 2013 har den opsamlede gas på deponeringsanlæggene været nogenlunde konstant omkring 2 mio. m³ gas. Det kraftige fald i årene 2010-2013 skyldes dels nedlukningen af visse deponier, og dels at andre deponier har valgt at udskille eller udlicitere gasindvindingen til eksterne selskaber, som ikke er omfattet af BEATE.

DTU har undersøgt effektiviteten på enkelte anlæg og har vurderet, at der var potentiale for at effektivisere gasopsamlingen, primært med sigte på at reducere udledningen af drivhusgasser.⁴

Figur 19 Opsamlet gas (m³) på deponeringsanlæggene, 2010-2017



Note: BEATE omfatter alene deponier omfattet af bekendtgørelse om deponeringsanlæg, ekskl. anlæg for havbundsdeponier. Gas opsamlet af tredje part på deponierne er således ikke omfattet af figuren.

⁴ "Etablering og monitorering af biocoversystemer på affaldsdeponeringsanlæg" Miljøstyrelsen, 2016.

5 Om BEATE

Alle danske deponeringsanlæg, der er godkendt til at modtage affald efter kravene i bekendtgørelsen om deponeringsanlæg, skal deltage i benchmarkingen. Dette gælder dog ikke anlæg for havbundssedimenter.

Energistyrelsen har stillet et spørgeskema i Excel format til rådighed for indsamling af data. Dette spørgeskema er blevet valideret og kvalitetssikret af COWI før udsendelse af spørgeskemaerne til dette års BEATE indsamling. Spørgeskemaet til indsamling af data er stillet til rådighed af Energistyrelsen (i perioden 2007-2013 blev redskabet stillet til rådighed af Miljøstyrelsen).

COWI har samlet data for alle anlæg fra årene 2010-2017 i en Excel model, som er blevet anvendt til at opstille figurer og behandle data. Kvalitetssikring af data er blevet udført af COWI i samarbejde med Dansk Affaldsforening.

Dansk Affaldsforening har haft adgang til data fra de anlæg, der er medlem af foreningen, og har bistået med kvalitetssikringen af data. Anlæggene har igennem en årrække indberettet data i denne form, og det er erfaringen, at benchmarkingen bliver stadig mere præcis. Det er således indtrykket, at anlæggenes tal er blevet mere sammenlignelige i takt med, at der er opbygget en praksis omkring benchmarking.